

liga till odling men förorsaka frostskaða för närliggande odlad mark, så är det af stor vikt att dylika sankta marker blifva torrlagda; af dessa skäl, vågar jag föreslå,

det Riksdagen höjer detta anslag till två hundra tusen kronor, för att deraf utlemna understöd utan återbetalningsskyldighet till den eller de jordbrukare som vill torrlägga sådan mark, som ej kan för tillfället odlas, men bör torrläggas för frostländighetens minskning.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1893.

Magnus Andersson
från Kronobergs län.

N:o 101.

Af herr **M. Andersson** i Löfhult, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om vidtagande af åtgärder för beredande af större gratial åt manskapet m. fl. vid krigsmagten.*

Man hör ofta klagan öfver att afskedadt manskap vid krigsmagten får för litet i gratial, och det är enligt min åsigt för små belopp som gratialister erhålla; jag anser att den som väl tjenat vid våra regementen under sin krafts dagar, bör äfven vid afgang från regementet tillerkännas högre gratial än hvad nu är fallet, ty med den afföning, manskapet vid regementet åtnjuter, kunna inga besparingar afsättas till underhåll på gamla dagar; af sådan anledning tager jag mig friheten föreslå,

det Riksdagen må, i skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, det Kongl. Maj:t behagade vidtaga åtgärder, att manskapet

vid krigsmagten, korporaler och vice korporaler och deras vederlikar inberäknade, måtte komma i åtnjutande af högre gratial efter afskedet från krigstjensten, än hvad som nu är fallet.

Om remiss till vederbörligt utskott anhålles.

Stockholm den 26 januari 1893.

Magnus Andersson
från Kronobergs län.

N:o 102.

Af herr **S. J. Kardell**, om beviljande af ett anslag å 3,000 kronor till beredande af förbättrade länevilkor åt vissa teckningslärare.

Då någon kongl. proposition om reform af de allmänna läroverken icke lär vara att förvänta vid innevarande riksdag och denna frågas slutliga afgörande ligger inom en oviss framtid, synes det mig vara en af rättvisa och billighet förestafvad åtgärd att i motionsväg söka få åtminstone ett af de svåraste missförhållandena afhjelpat.

Teckningslärarne vid rikets allmänna läroverk hafva länge förgäfvets väntat att få sin ställning inom skolan så reglerad, att de kunna anses någorlunda likställda med andra lärare. Redan 1877, således för 16 år sedan, anhöll Riksdagen i underdånig skrifvelse hos Kongl. Maj:t, »att Kongl. Maj:t täcktes beträffande teckningslärarnes vid elementarläroverken ställning och löneförhållanden, vidtagna erforderliga åtgärder för beredande åt dessa lärare af förmånligare och i jembörelse med andra vid elementarläroverket anstälde lärare rättvisare löneförmåner.» Visserligen hafva teckningslärarne sedan dess vunnit en och annan förbättring i sin ställning: sålunda erhöles de vid 1887 års riksdag särskildt arfvode för öfverarbete utöfver 15 timmars undervisning i veckan.